

ภาควิชานวัต

ศูนย์วิทยทรัพยากร จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ການຄົນວກ

ศัพท์ทางไสยาสตร์ในเรื่องขุนช้างชุมแพน

- 1 -

ก้าวต่อไปของประเทศไทย ที่สำคัญที่สุดคือการรักษาความมั่นคงทางเศรษฐกิจ ความสงบเรียบร้อยในประเทศ และการพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชน ให้เป็นไปอย่างยั่งยืนและยุติธรรม

กับบังช่อน มานคก่ำบังหรือมนต์ก่ำบังตา คิมอนต์ที่ทำให้ผู้อื่นไม่เห็นตัว/คิง
ตอนชุมชนแบ่งพวกชุมช่างมีให้เห็นทางวันทอง มนคน้ำอาจมีว่า
"พุทธัช ลักษรคณมหาปการัง สรณัช ก้านามิ"
"ขัมัง ลักษรคณมหาปการัง สรณัช ก้านามิ"
"สังฆัง ลักษรคณมหาปการัง สรณัช ก้านามิ" "

กรีก อาจารย์เจือ สุคเวทิน อธิบายว่าศึกษาดูกัญ แปลว่าคากา มีปรากฏในเรื่องขุนช้าง ขุนแผนตอนพลายงามเรียนวิชาจากต่างราชนองบิดกาล "หัวใจกรีกอิทธิเจสเน็งกาล"

ก้าแพงเพชร คือพระเครื่องร่างชนิดหนึ่ง มีลักษณะเป็นพระพุทธรูปปางอีดา
ตามเรื่องขุนช้างขุนแผนกล่าวว่า เครื่องร่างของขุนช้างชนิดหนึ่ง คือพระก้าแพงเพชร
กุมารทอง คือเก็ทที่สายพราย คือสายในห้องพร้อมกับการคาดหัวมีผู้ใช้คาดอาคมแหะ เอา
ร่างออกมากจากครรภ์พมารดา โดยใช้มีดหนอกที่ปลูกเสกถวายพระกาจาราเป็นเกรื่อง
แหะ แล้วนำไปประกอบพิธีบิ่งศพเด็กนั้น กุมารทองนี้เป็นเจ้าของสามารถใช้
ให้ทำกิจการต่าง ๆ ได้ (คู่สราญุกรมไทยฉบับราชบัณฑิตยสถาน เล่ม ๓ หน้า

* นายพักรุ๊ส ณ เมืองกาญจนบุรี (เจ้าของ, ห้ามครับ) และนายกานต์ยุวพันธ์ (เจ้าของ-
มาตรา), นายจิรชัย พงษ์ชัยณรงค์ (ผู้นำรบ: ไทยรัตน์พันธ์, ที่ดิน๑๔), หน้าอุด。

- ๗ -

ขั้นนั้นยัง เป็นเครื่องรางชนิดหนึ่ง ชุนช้างมีพระที่ทำกายขั้นนั้นยังเป็นเครื่องรางป้องกันโรค ข้าวสารเสก คือข้าวสารที่บ้านการร่ายมนต์ให้สักก็สิทธิ์เพื่อนำไปใช้ประโยชน์อย่างอื่นต่อไป เช่นปราบภัย คั้งตอนชุนແนนปราบพราบของชุนช้าง เป็นต้น

ชั้นปากมี คือชั้งที่ห่อเงินบาทใส่ปากศพ มีสายลูกปุณ្យยางสำหรับสับหรือถักออกมาเป็น คาดางเวลาเผาศพ ตอนเดรยวาดทำเสนห์ในเรื่องชุนช้างชุนແนน เดรยวาดใช้ ชั้งปากมีประกอบในการทำพิธีด้วย

เข็มขัดมองโถนมด กือเข็มขัดถักด้ายหนังศรียะดี

เชี้ยวงา แก้วตาสัตว์ เป็นเครื่องรางใช้ในการอยุยงคงกระพัน

ไขคันทองแดง เครื่องรางชนิดหนึ่ง ตามเนื้อเรื่องกล่าวว่าชุนช้างมีลูกไขคันทองแดงเป็น เครื่องราง

✓ ไข่เบีกเป็นหิน คือไข่เบีกที่เป็นหิน ถือว่าเป็นเครื่องรางชนิดหนึ่ง ตามเรื่องชุนช้างชุนແนน กล่าวว่าชุนช้างมีไข่เบีกเป็นหินเป็นเครื่องรางสำหรับให้อยุยงกระพันชาตรี

- ๘ -

คัมภีร์พุทธเพהพระเวทมนต์ คือตำราที่เกยกับเวทมนต์คากา มีปรากฏในตอนพลายงาน

เรียนวิชาจากคำราของชุนແนนญบิค้า

แคล้วคลาด ปลอกภัยจากอาชญากรรมทำลาย

กาดาอาคม อักษะหรือข้อความที่บูกขึ้นซึ่งเชื่อว่ามีอำนาจจิกลับเรวนอยู่ เมื่อนำไปใช้ตาม กรรมวิธีจะเกิดความสักก็สิทธิ์ให้เกิดผลต่าง ๆ ตามประรรถนา กาดาจึงมีหลาย อย่าง เช่น กาดาถอนใบสัต กาดาหมายกระชาก กาดาปดูก้าว เป็นต้น (คู่สารานุกรม ไทยฉบับราชบัณฑิตยสถาน เล่ม ๔)

* **คากาหมาย** เรียกอีกอย่างหนึ่งว่าນัมหาราชมนต์หมาย มีปรากฏในตอนใช้ทำเสนห์หรือทำ ให้เมตตาในหนังสือประเพณีเก้าของบริษุญญาณกิจขุ่วคงจะใช้คากา "น น ม อ อ น เมตตา โน น ม อ อ โนกรุณา พุทธ น ม อ อ ชา ยินดี ย น ม อ อ ย เอ็นดู บิคาก้าชู มาตรกอาอุปัตต์ พุทธ เคล้มจิต ชุมนุม เคล้มใจ สัญชุม หลงไกด ตั้งใจรักภู สมพลสิทธิ์ ภานุกุ เมู"

ค่าตอบแทน คือเป็นค่าตอบแทนตามความต้องการของผู้ให้บริการ หรือใช้ปัจจุบันของชั้นก็ได้ ตามที่
ปัจจุบันมีหลักแบบ แบบหนึ่งมีความว่า "ไม่มีค่าตอบแทนหาก ปลูกไว้ปีเดียวขึ้นไป ปลูก
นานไม่ถึงปี ให้ค่าตอบแทนที่เท่ากับค่าเดินทางไปรับฟังเสียงกระซิบครั้งเดียว" หมายความว่า ค่าตอบแทนจะ
กำหนดโดยคำนึงถึงความต้องการของผู้ให้บริการ แต่ไม่สามารถกำหนดได้โดยคำนึงถึงความต้องการของผู้รับบริการ

ในเรื่องชุมชนช่างชุมชนแผนที่ปราภูมิคั้วอย่างในตอน ชุมชนแผนที่พิษบัตรผลิตปัจจุบัน
ก่อนเข้าจังหวัดเจ้าเชียงใหม่

ค่าตอบแทนในส่วน คือค่าที่เบ่งไปให้คนอีกฝ่ายหนึ่ง เสื่อม

ค่าตอบแทนเครื่อง คือเป็นค่าใช้ปัจจุบันเครื่องร่างของชั้น

ในเรื่องชุมชนช่างชุมชนแผนที่ปราภูมิคั้วอย่างในตอนชุมชนแผนพลายชุมชนพัด
ปลูกเครื่องก่อนไปรับกันพระไวย เป็นตน

เครื่องร่างของชั้น คือของที่นับถือว่าป้องกันอันตราย ยังพ้นไม่เข้า

เครื่องอาบน บางครั้งหมายถึงเครื่องร่างของชั้น

มีปราภูมิในเรื่องชุมชนช่างชุมชนแผน เช่นตอนพลายแก้วจะไปรับ และตอนกล่าวถึง
นายเกษตรกรคุณค่า หรือหมนนาญ

- ๗ -

จังหวัด คือมนต์เสกให้แห้งให้กัลยา ชะังก์ หรือคอกลึง ในหนังสือคำราไสยก้าสตร์ของนายอนันต์
คณาธุรกษ์ว่า พระคามหาจังจังบีดังนี้ "อะ อิ อุ ยะ ฯ ภารนาทุกคืนเพิ่มความชั้น
ถ้าศัตรูจะมาทำร้าย ยืดใจภารนาทุกคืนไป ศัตรูคงใจหยุดอยู่กับที่เดินไปมาไม่ได้" *
ในเรื่องชุมชนช่างชุมชนแผนที่ต้องการค่าตอบแทนที่กล่าวถึงว่า เมื่อแรกเกิดที่กษาไว้ชาติ ฯ
กับสมการคงด้วย

* อนันต์ คณาธุรกษ์, ตัวราไสยก้าสตร์ (พระนคร : วันชาติการพิมพ์, ๒๕๐๒),

- ๗ -

✓ คำพัฟฟ์ เป็นคำของชุมชน คำนี้มีความหมายว่าถ้าเอาออกใช้เนื่องจากพ่ายแพ้คงจะสูญเสียเงิน เพราะอำนาจของคำนั้น การทำคำพัฟฟ์ลำบากมาก เรื่องตึงแต่ห้าโลหะจะคิดแบบเดียวกัน มีการซื้อเคล็ดหมายอย่างคร่าว นั้นเป็นคำศักดิ์สิทธิ์ สืบทอดมาเมื่อปีแมลงทับ คอมกริบ

- ๘ -

✓ กระกรุด คือเครื่องรางมีรูปเป็นแผ่นโลหะที่แบ่งแฉลามวนกลม ๆ ลงมาตามความ มายากริบเรื่องชุมชังชุมแพน เช่น เตรขาวาด พระยานาม จะมีกระกรุดเป็นเครื่องรางอย่างหนึ่ง ชุมชังก็มีกระกรุดโคนของอาจารย์คงเป็นเครื่องราง คำรับใหญ่ คือคำราเกี่ยวกับเวทมนต์คณาจารย์ ในเรื่องชุมชังชุมแพน เมรแก้วศึกษาเวทมนต์คณาจารย์จากคำรับใหญ่ของอาจารย์ ครวย ดังกลอนว่า "ยังแต่สมุกคำรับใหญ่ พันแค่หัวใจพระคณา"

- ๙ -

ถอนอาธารพ คือการแก้เวทมนต์ที่ประหนูร้ายของอภิฝ่ายหนึ่ง
เดาพราย คือชี้เดาที่เชิงทะกอนเผลอ ใช้ในพิธิทำเสน่ห์ ในเรื่องชุมชังชุมแพนมีปรากฏ ตอนเดรขาวาดทำเสน่ห์

- ๑๐ -

บัตรพลี คือเครื่องเช่นสรวงสังเวียนในการเช่นหรือบวงสรวงเทวศา โดยการเอาอาหารไปวางไว้ให้ แล้วกล่าวคำทำหรือคถาเบินยอดและอ้อนวอนผีให้ช่วยให้สมประสงค์ บัตรพลีในเรื่องชุมชังชุมแพนมีหลายตอน เช่น ตอนปลูกเสกหุนหญา หรือปลูกเสก เครื่องราง เป็นตน

ใบรักช่อน } เป็นใบไม้ที่ใช้ในพิธิทำเสน่ห์ และทำให้หุนหญาที่รักกันต้องหลอกพรางจากกันโดยถือเคล็ด
ใบเต่ารัง } ของขึ้นไม้คือรักช่อน และรังซึ่งปรบมาจาก "รัง" มีปรากฏในตอนเดรขาวาด ทำเสน่ห์

- ๓ -

ปัจจุบัน คือชื่อคณาจารย์ที่เริ่มนบทกวีค้วนจะ เช่น นะ มะ อะ อุ หรือโน้ມ พุทธายะ เป็นคณาจารย์ให้คนรักมากใช้เขียนบนฝ่ามือ แล้วผัดหน้าหรือใช้เสกเป่าก็มี (ถูเล่าเรื่อง
ขุนช้างชุนແນນ คົມກົມຫາພຸທ່າຄົມແລະສົມບັດກົວ)

proto-type เป็นวัตถุเครื่องรางอย่างหนึ่ง บางที่อยู่ในรูปของพระป্রอห (ถูສົມບັດກົວ หน้า ๒๔๔) มีปรากฏเป็นตัวอย่างในเรื่องขุนช้างชุนແນນ ตอนเดรชาวดเครี่ยมเครื่องรางไปรับแก้แคนพลายชุนພล และตอนขุนช้างเครี่ยมเครื่องรางออกตามชุนແນນและนางวันทอง

ประค่า คือเครื่องรางมีลักษณะเป็นรูปทรงกลมๆ หรือด้วยเชือกเป็นวง มักใช้เข้า庇ชีบริกรรมความด้วย

ในเรื่องขุนช้างชุนແນນมีปรากฏเป็นตัวอย่าง ในตอนเดรชาวดเครี่ยมเครื่องรางไปแก้แคนพลายชุนພล และตอนชุนແນນและพลายงามเครี่ยมเครื่องรางจะไปรบกับพี่พระเจ้าเชียงใหม่ เป็นต้น

ปลูกตัว คือการเข้าซั่งสมาชิกและบริกรรมคณาฯ เพื่อให้อยู่คงกระพันชาติ มีตัวอย่างปรากฏในตอนที่พลายงามและชุนແນนจะเข้าซั่งพระเจ้าเชียงใหม่

ปลูกเครื่อง คือการเข้าซั่งสมาชิกและบริกรรมคณาฯ เพื่อให้เครื่องรางคงความชั้งและศักดิ์สิทธิ์ มีตัวอย่างปรากฏในตอนก่อนที่พลายงามและชุนແນนจะเข้าซั่งพระเจ้าเชียงใหม่

แบ่งผง หมายถึงแบ่งที่ผ่านการปลูกเสกแล้ว ใช้หนานำทำให้มีเสน่ห์และทำให้ญูอื่นเมตตา ในตอนพลายงามจะเข้าหูลขอพระราชทานอภัยโทษให้งานวันทอง พลายงามใช้แบ่งผงลงยันต์แทนนิมิตผักหน้าเดียกอน

- ๔ -

ผงกินสือ เรียกໄกอิกอย่างหนึ่งว่าผงอิทธิเจ (อิทธิเจ แม่ลัวรูปสาเร็จ) เป็นผงที่มีค่าน้ำใจ เป้าไปถูกใจหรือให้ใจกินก็ทำให้เกิดความรักก่อเจาของผง

ยาประจำเจียก เป็นเครื่องรางชนิดหนึ่ง ทำให้อยู่ยิ่งคงกระพันมีหังษากประจำเจียกประชุม และยาประจำเจียกลงยันต์ คือถ่านนิยมแกล้วคลากก์ใช้ยันต์แคล้วคลาก เป็นต้น

ในเรื่องขุนช้างชุนແນนตอนชุนແນนพลายงามจะไปตีเชียงใหม่ หังส่องคนนี้ เครื่องรางที่เรียกว่าผ้าประจำเจียกไปด้วย

- ๔ -

ผนจันทร์ คือของที่ทำให้มีเส้นห์และทำให้กรรมคตา นายคำรา ณ เมืองไช และ
กาญจนากพันธ์ อธิบายว่า "คงเป็นผนกเงินจันทร์เงินหน้า ใช้ค่าถูก นะ หนาของ
ผิวผ่องกายฯ หญิงชายทั้งหน้า เมตตาปรานี ชาภินี กะ เอื้นกฎ กือตัวกฎ เวสสันต์
ราชา ปิยบิคานะ ประลีทชิเม แล้วเอาหน้ามันลูบไล้หาตัว หรือไม่ก็สมหาตัวค่วยกัน
ใช้ค่าถูก โอมสีวีดี จะ มน่านามัง อินหาเทวาสະ พรมะกາ เทวนุสสรบูรณะ
อิตถินิยัง ลาภัง วิวัสดุสตี กันนี"

- ๕ -

พญนต์ คือสิ่งที่ผู้ทรงวิทยาคมเลิกในมีศรีชั้น เช่น หุนพญนต์ และเริยกการเสกนน้ำผู้กพญนต์
หรือบุกภาพพญนต์

ในเรื่องชุมช้างชุมແນน มีปรากรูปถ้วยคัวอย่างในตอนที่กล่าวถึงวิชาที่เเมรแก้ว
พระเครื่องร่าง เรียกย่อ ๆ ว่าพระเครื่อง ได้แก่พระพุทธชูปีนับถือว่าเป็นเครื่องป้องกัน
อันตราย มีขนาดใหญ่พอที่จะเก็บไว้กับตัวได้

พระปรอห หมายถึงพระปีงปรอห เป็นพระเครื่องร่างชนิดหนึ่ง

ในเรื่องชุมช้างชุมແນน มีกล่าวถึงในตอนที่ชุมช้างจะออกตามชุมແเนนและนางวัน
ทอง ชุมແเนนเตรียมเครื่องร่างต่าง ๆ เป็นคัน

พระราย หมายถึงกฎตี

ในเรื่องชุมช้างชุมແเนน มีปรากรูปในตอนที่กล่าวถึงพระรายของชุมແเนนตีคตาม
ชุมແเนนไปในที่ค้าง ๆ และตอนชุมແเนนขึ้นเรื่องชุมช้างคองพยายามจัญกับพระรายของชุมช้าง
เป็นคัน

พิชัยสังคրาม ในเรื่องชุมช้างชุมແเนน มีกล่าวถึงการทำพิชัยสังคราม ซึ่งเป็นการทำรากวากยกล-

ยุทธ และวิธีการเอาชนะในสังคราม ในทำรากวิชัยสังครานนี้มีเรื่องเกี่ยวกับไสย-
ศาสตร์อยู่บาง

- ภ -

ภคภัณ หมายถึงชื่อพระเครื่องร่างอย่างหนึ่ง มีพระพักตร์ค่าว่าน้า และปิดทวารหั้งเก้า ถือว่ากันอาชุช ได้หั้งหนด ชุนชางนี้เครื่องร่างคือภควัมสั้งป่วยภูในตอนที่ชุนชาง เกริยมจะออกตามชุนແນและนางวันทอง

- ภ -

มงคล กายที่ทำเป็นวงสำหรับสวมศีรษะเพื่อเป็นศิรินมงคล

มนต์กำบังตา คูกำบัง

มีคหบด คือมีคศักดิ์สิทธิ์สำหรับใช้ในพิธีขึ้นไล่หรือปราบศัตรูที่มีอำนาจพิเศษ (คุกอ่านเจจิม ของหลวงวิจิตรวาทการ)

- ย -

ยันต์ รูปปั้ง ๆ เชี่ยวนบนแผ่นโลหะ ผ้า ฯลฯ และลงอักษรหรือเลขใช้เป็นเครื่องร่าง โดยปริยาย หมายถึงลิ้งที่มีลายเช่นนั้น

รูปที่เชี่ยวนเป็นรูปสามเหลี่ยมก็มี สี่เหลี่ยมก็มี (คุกเพิ่มเติมจากหนังสือคัมภีร์มหาพุทธาช ของเทพย์ สาริกบุตร) ยันต์มีลายชนิดเช่น ยันต์ราชะ เป็นต้น

ในเรื่องชุนชางชุนແນ ตอนชุนແນทำกุ玆ห่อง ชุนແນใช้ยันต์ราษฎร์ແผลง- ฤทธิ์ ยันต์ราชะ ยันต์ราษฎร์ และยันต์นางพระธรรม (คุกเพิ่มเติมจากเรื่อง "เครื่องร่างของฉลัง" หนังสือพระเครื่องร่าง หน้า ๔๔-๔๕) และตอนที่กล่าวถึง ชุนชางมีเครื่องร่างต่าง ๆ มียันต์ราชะ เป็นต้น

ปิงไม้ออก คือการคลอกแคล้วอาชุชอย่างหนึ่ง ในราษฎร์นิยมค่าหา "นะอุค โนอัค พุหปັດ ชาປັດ ປະສູງຫາຍ นะໂມພຸທ່າຍະ"

- ๑ -

✓ ลงยันต์ เขียนคัวเลขหรือคัวอักษรในแผ่นโน๊ตหน้า

สมกัดา สมจันทร์กลา ล้มหายใจเข้าออก ในทางไสยศาสตร์เวลาจะออกเกินทางไปทำกิจ
ค้าง ๆ เช้าตั้งสนาอีก ว่า ลมหายใจล่องทางรูจมูกใน ถ้าล่องขากร้ายกเทา
ช่วยออกก่อน กล่องช้ายกยกเทาช่วยออกก่อน

ในเรื่องชุนชางชุนแผ่นมีปราภูในตอนชุนแผ่นและพลายางานจะเข้าช่วยแกะรำ
ท่านำ และตอนพลายางานจะขอพระราชทานอภัยโทษให้นางวันทอง

ลูกสะกัด กือลูกตะกั่วลงเลขบันทปลูกเสก มีรูใช้เชือกร้อย พลายแก้วใช้ลูกสะกดเป็นเครื่อง
ราง (คู่ในหนังสือวิถีสัง ของสติต เสนานิล)

- ๒ -

ว่า คือชื่อพันธุ์ไม้พวงหนึ่ง ส่วนมากใช้ทำยาและใช้ในทางอยุยงคงกระพัน

- ๓ -

✓ ส่องกระจก คือการจับเส้นหดตอนชุนแผ่นเจ็บหดคือแสงคงให้เห็นว่าพระไวยฤทธิ์เจริญราศี
เส้นหด ชุนแผ่นกระทำโดยวิธีส่องกระจกซึ่งเป็นการใช้เวทมนต์เรียกรูปที่มายากราทำ
พิชัยรูปไว้นั้นให้มาปรากฏให้ในกระจกตามเงา ให้ย้อนเห็นด้วย (คู่สมบัติกวี หน้า ๔๙)

✓ สะกด คือใช้ไสยศาสตร์ทำให้หลับ

✓ สะเดาะ คือทำให้หลุดออกจากความต้องการ เช่น สะเดาะกลอน สะเดาะเกราะห์
(คู่สมบัติกวี หน้า ๕๗ และ วรรณคดีวิจารณ์ หน้า ๓๐๖)

สัก คือการเอาของแหลมชุ่มหมึก แหงุตามปิวนั้งให้เป็นอักขระลักษณะหรือเครื่องหมาย
ลีลา ค้าง ๆ

ในเรื่องชุนชางชุนแผ่น กล่าวถึงแสนตรีเพชรกล้าสักเป็นรูปค้าง ๆ เช่น พระ
นารายณ์เพื่อความอยุยงคงกระพัน พระนารายณ์เป็นพระ เป็นเจ้าสักสีเหลืองซึ่งเป็น
เครื่องหมายของความเป็นใหญ่ ราชศีห์เป็นสัตว์ประเสริฐลักษณะสีแดง หมายถึง
อำนาจเสือกันหมี เป็นสัตว์สีดำ ซึ่งเป็นสีล่าหรันใช้ในการสักทั่วไป พระโนมคด้านบนเป็น
พระทันก์ลงนั้นถือมาก เพราะว่า มีอันธิกาทิช

สายสัญจัน คือเส้นค้ายาฯ ที่พระถือเวลาส่วนมต ถือว่าศักดิ์สิทธิ์กุณภัยอันตรายโกร
สุกແแทค้ายาจะไปถึงไหน และทำให้มนต์คากาที่เสกไว้ขลังยิ่งขึ้น

เสก คือการบดุกของควยเวทมนต์ ร่ายมนต์ แล้วเป่าไปยังสิ่งของที่กองการให้ศักดิ์สิทธิ์
เสกแมลงภูให้เป็นคอกจำป่า เป็นการทำเสนหอย่างหนึ่งซึ่งเดรขาดใช้ทำให้กระ-
ไว้หลงรักนางสร้อยฟ้า (คูในหนังสือวิสาสะของ สติกบ เสนานิล)

เสกวัน คือการทำให้วันคงความศักดิ์สิทธิ์และขลัง เพื่อให้อยู่ยงคงกระพัน
ในเรื่องชุมชนชุมแพน กลางถึงแสนครีเพชรกลาเสกวันก่อนไปทัพ

เสือยันต์ มีลักษณะ เป็นเสือคอกลมไม่มีแขนแบบเสือชันในของหูงูโนราณ แต่มีส่วนควยava
เลยเอว เสือนี้ใช้ผูกด้ายที่หน้าอกแทนรังคุม อีกแบบหนึ่งใช้สวมทางศีรษะคล้าย
เสือคอกลมหรือนา นือกชรา เลขยันต์ เช่น ยันต์ราชสีห์ ยันต์พระพรหม ยันต์มหาอำนาจ
ยันต์ครอบจักรวาล หน้าหลัง มีคุณภาพด้านคงกระพันชาติ

- ๗ -

หัวใจพระคยา คือกำยขอของคยา เช่น อคิบิ索 ยกว่า อี สาว ศุ สะควรแก่การบดุกเสก
หุนยี คือสิ่งที่ดื่อว่าขลังทำเป็นรูปคน ลงคากาปดุกเสกให้ฝังอยู่ในนั้น แล้วเก็บไว้กับคัว
ใช้ป้องกันคัวและใช้ให้ห่าอย่างไรต่าง ๆ

เหล็กชนัน ตะปูที่เข้าเสกคากาตีปิดโลงที่ใส่ไฟเบ็คดายในห้อง หรือศพหญิงดายหงอก
แหงนพะพิรอก คือแหวนถักควยดาย หรือเชือกลงคากาอาคมทำเป็นยันต์ แล้วบูกสอกไข้ร้า
กันเป็นหัว เรียกพิรอก

- ๘ -

อยุคคง คือการบนหานคออาภูโภในมีอันตรายโกร ฯ จากคอมอาภูโภ ฯ ควยอำนาจของขลัง
อาดราฟ คือของทั้งเลขยันต์คากาแล้วปังไว้ในคิน โดยวิธีสักนหลุนเสา เช่น เสาประคุณบาน
สำหรับป้องกันอันตราย

อาพัด คือการเสกของควยการ เคี้ยวหรือพ่นให้อีกคนหนึ่งรับไปกิน เช่น อาพัดหมาย ก็ทำควย
เคี้ยวหมายพางบบริกรรม พอกไค์ทึ่ກกายชานหมากันนั้นให้คนที่รับพิธีเอาไปอง ผู้ที่รับ
ไป้อมจะอยู่ยงคงกระพัน (อาจมีลูกอมหรือพระเครื่องวางซองเสกเสียก่อนแล้วกาก)

ให้รับไว้กับคัว)

ในเรื่องขุนช้างขุนแผนมี "นั่งนิ่งบริกรรมทำอาพัด" ตอนพลายชุมพลทำพิธีไปดู。
เล็กเพื่อรับกับพระไวย และมีปรากฏในตอนนายจันศรปถุ เล็กเครื่องรางกอบไปต่อไป
และตอนพลายชุมพลปราบจระเข้ด้วย

อิทธิเจ ก็อธิบายว่า ใช้เขียนบนผ้ามือแล้ววางนาเช่นรำ นะเมตตา ในกรุณา พุทปราโน^{๒๔}
ชาญนี ยะเอ็นถุ แล้วผัดหน้าเป็นคากาสาหารับเป็นเสน่ห์สำหรับทำให้คนรัก ยังอธิบาย
ก็อปปังผงทั้งคากา แล้วผัดหน้าเป็นเสน่ห์ให้คนรัก

อีกใจ ก็อเวลากรลัณฑ์หมายใจไว้คราวหนึ่ง เป็นการตั้งสมารธให้หายคัวໄດ
ของภาร ก็อมนต์หรือคากาที่มักขันคนถ่ายโอม ส่วนมากเป็นคำไทย แต่มีคำบาลีที่เป็นคากาหนะ
หนึ่ง ๆ หรือย่อเอาแทรกในคำไทยเป็นแห่ง ๆ (ถู "ໄສຍຄາສຕົ່ງ," การศึกษาเรื่อง
ประเพณีไทย)

โอม ก็อคำเริ่มตนของเวทมนต์คากาocom นางคราวก์ใช้ลงท้ายอักษรลงหนัง เท้ากับเม็น
การสำทับให้แน่นแฟ้นยิ่งขึ้น ในศาสนพราหมณ์เป็นชื่อรุ่นพระเป็นเจ้าแห่งสาม ก็อ
พระพรหม พระวินทู และพระศิริ ชาด้วยกัน

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

บรรณาธิการ

ภาษาไทย

ชื่อช่างชุนແນ. พระนคร : ศิลปานครศาลา, ๒๕๐๗.

จันทร์ ใจคร. ประมวลพิธีรัมกlostของไทย. พระนคร : วัฒนาพานิช, ๒๕๓๓.

คุณจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว, พระบาทสมเด็จพระ. พระราชนิพิธีส่องเดือน.

เจ้อ สตะเวทิน. คู่มือช่างชุนແນ. พระนคร : การท่องยุติศึกษา, ๒๕๐๙.

—————. ปารกถารเรื่องพระพุทธศาสนาภัณฑ์. แสดง ณ บุพพาราม
สมาคมแห่งประเทศไทย. ๒๕ ตุลาคม ๒๕๐๖.

ฉันทิชย์ กระแสงลินธุ. กวีไวหาร ใบราษฎร์. พระนคร : ก้าวหน้า, ๒๕๓๓.

ชลธิรา สุคยาวัฒนา. "การน่าวาระคนคิวจารม'ແນในแบบตะวันตกมาใช้กับราษฎร์
ไทย" วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต, ๒๕๒๓ อัปสานา.

คำราพีไชยสังกร คำกลอน. พิมพ์ในงานพระราชทานเพลิงศพ นายพลตรี พระยา
รามจตุรงค์ (เพชร บุญยรัตน์พันธุ) ปีชาต ๒๕๖๑. พระนคร : โภภัย
พิพารฒนากร, ๒๕๖๕.

เทพประลิท (นามแฝง). "เครื่องรางของขลัง," อาณาจักรพระเครื่อง เล่มที่ ๒,
(๒๕๑๖), หน้า ๔๔-๔๕.

เทพ สาริกบุตร. คัมภีร์มนหาพุทธาคม. พระนคร : อุตสาหกรรมการพิมพ์, ๒๕๓๓.
น.ม.ส. (กรมหมื่นพิทักษ์ลงกรณ์). ყุกຄ้างในบูรีบ. พระนคร : แพรพิทักษ์, ๒๕๑๙.
นาค ใจอารีย์. อันเนื่องมาแคว้ราษฎร์. พระนคร : กรุงภา, ๒๕๐๘.

นายคำรา ณ เมืองໄຕ (เปล่อง ณ นคร). ประวัติราษฎร์ไทยดำเนินการศึกษา.
พิมพ์ครั้งที่ ๒. พระนคร : ไทยวัฒนาพานิช. ๒๕๖๒.

นายคำรา ณ เมืองไคร (เบี้ล่อง ณ นคร). และกาญจนากพันธุ (ชุมวิจกรรมการ).

เล่าเรื่องชุมชนช่างชุมชน. พระนคร : ไทยวัฒนาพาณิช, ๒๕๐๖.

นิสา วิชพันธุ. "รายงานความก้าวหน้าของ การวิจัยโครงการเชื้อถือโซชาลาง". อัคสานา.

ปืน มุหกันต์, พันเอก. ประมวลศัพท์ทางศناسนา. พระนคร : รุ่งเรืองสารน, ๒๕๐๕.

พิชัยสังกรามค้านั้นที่. พระนคร : โรงพิมพ์ไทย, ๒๕๖๐.

พุทธเดชหลานภาลัย, พระบาทสมเด็จพระ บพิตรอนุกรรมาด เจริญ. พระนคร : ศิลปารบรรณา, ๒๕๐๙.

มนิตร มนิจเจริญ. พจนานุกรมไทย. พิมพ์ครั้งที่ ๔, พระนคร : เอกศิลป์การพิมพ์, ๒๕๗๓.

ราเวทยพิสิฐ, พระ. คู่มืออัลลิพะဓิໂ. พระนคร : พิพาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, ๒๕๐๔.

วิจิตรวาทกิจ, หลวง. มหัศจรรย์ทางจิต. พระนคร : อักษรลัมพันธุ.

วิทย์ ศิวงศิริyanนท์. วรรณคดีและวรรณคดีวิจารณ์. พระนคร : สมาคมภาษาและหนังสือแห่งประเทศไทย, ๒๕๐๘.

ศุภร บุณนาค. สมบัติกวี. พระนคร : ผดุงศึกษา, ๒๕๐๓.

ส.ศิริ (นามแฝง). "รายงานมิตรภาษาและหนังสือ," สครีสาร, ๒๖ พฤศจิกายน ๒๕๗๕, หน้า ๙๒.

สกิดย์ เสมานินด. วิสากะ. พระนคร : แพรวพิทยา, ๒๕๗๓.

สารานุประพันธุ, หลวง. ชุมชนสิ่งศักดิ์สิทธิ์. พระนคร : รวมลักษณ, ๒๕๖๖.

สำนวน งานสุข. เกร็ดจากวรรณคดี. พระนคร : แพรวพิทยา, ๒๕๐๘.

สุนทรภู่. นิทานกำกับสอนสุนทรภู่. พระนคร : แพรวพิทยา, ๒๕๐๙.

พระอภัยมณี. พระนคร : ศิลป์ปูบurrakan, ๒๕๐๖.

สุเทพ สุนทรเกล้าช. ดังกล่าวที่มาของหมูบ้านภาคตะวันออกเจี้ยงเหนือ. พระนคร : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, ๒๕๑๑.

สุวรรณฯ เกรียงไกรเพชร. "พระอภัยมณี" : การศึกษาในเชิงวรรณคดีวิจารณ์.

วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต, ๒๕๗๓ อัคสานา.

เสรีบูรโกเศส (พระยาอนุมานราชชน). การศึกษาเรื่องประเพณีไทย. พิมพ์ครั้งที่ ๑,
พระนคร : ราชบัณฑิตยสถาน, ๒๕๑๔.

การศึกษาวรรณคดีในแวดวงศิลป์

พระนคร : ราชบัณฑิตยสถาน, ๒๕๐๘.

"กุนารทอง," สารานุกรมไทยฉบับราชบัณฑิตยสถาน. เล่ม ๗ (๒๕๕๙-๒๕๖๐), ๑๔๖๔-๑๔๖๕.

"ศาลาอาคม," สารานุกรมไทยฉบับราชบัณฑิตยสถาน. เล่ม ๕ (๒๕๐๕-๒๕๐๖), หน้า ๓๐๓.

"ชีวิตชาวไทยสมัยก่อนและการศึกษาเรื่องประเพณีไทย". พระนคร : คลังวิทยา, ๒๕๑๕.

"ศิลป์แบบไทย," สารานุกรมเปรียบเทียบ. พระนคร :
รุ่งเรืองธรรม, ๒๕๐๖.

เสรีบูรโกเศสและนาคะประทีป (พระยาอนุมานราชชนและพระสารประจำเสรีบูร).

ลักษณะของเพื่อน. พิมพ์ครั้งที่ ๓. พระนคร : แพรวพิทยา, ๒๕๐๐.

หรีด เว่องฤทธิ์. "เครื่องราง," สารานุกรมไทยฉบับราชบัณฑิตยสถาน,
เล่ม ๕ (๒๕๐๕-๒๕๐๖) ๓๖๓-๓๖๔.

วรรณคดีไทย เล่ม ๒. พระนคร : วัฒนาพานิช, ๒๕๕๘.

อนันต์ คณาธิรักษ์, "คติธรรมของท่านเจ้าคุณญาณโนมีลี," หนังสือคำราไสยาสคร์.

พิมพ์ในงานพระราชทานเพลิงศพ พระยาหลวงสุธรรมชัย ต.ม. ณ เนรราก

โismันสวิหาร ๘ มิถุนายน ๒๕๑๒. พระนคร : วันชาติการพิมพ์, ๒๕๑๔.

ภาษาอังกฤษ

Bacon, E.E. "Witchcraft," Encyclopedia Americana.

New York : Americana Corporation, 1829. pp. 74-75

Barker, Kenneth. "Magic and Religion," Philosophy of Literary Form. New York : Vintage Books, 1957.

Frazer, J.G. The Golden Bough. Vol.I. London :
Macmillan & Co Ltd., 1960.

Macdonell, Arthur. A History of Sanskrit Literature.
London : William Heinemann Ltd., 1925.

"Magic," Everyman's Encyclopedia ; edited by Athelstan
Rigdway 3 rd ed. 8 (1949-1950), p.666.

"Superstition," Encyclopedia of Religion and Ethic;
edited by James Hasting. XII (1921), 120-122.

Upadhyaya, Ganga Prasad. Superstition. Allahabad :
Arya Samai Chowk, 1941.

"Witchcraft," Encyclopedia Britanica ; 23 edited by
John V. Dodge (1953) pp. 686-687.

ประวัติการศึกษา

เรื่องเอกสารให้หญิง ทศนิย์ ศุจันรังษ์ ผู้เขียนวิทยานิพนธ์ได้รับพระราชทานปริญญา
อักษรศาสตรบัณฑิต จากจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เมื่อปีการศึกษา ๒๕๙๐ จากนั้นได้เข้าศึกษา
ต่อในแผนกวิชาภาษาไทย บัณฑิตวิทยาลัยจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ขณะที่ศึกษาต่อได้รับราชการ
ในตำแหน่งอาจารย์ช่วยกองวิชาอักษรศาสตร์และสังคมศาสตร์ กองการศึกษาโรงเรียนนาย-
เรื่องเอกสาร กองทัพอากาศ เมื่อปีการศึกษา ๒๕๙๑ จนกระทั่งปัจจุบันนี้.

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย